

ЗОРЯ ПОЛІССЯ

Громадсько-політична газета Радомишльщини

Газета заснована в 1920 р. № 83 (9138) П'ятниця, 14 жовтня 1994 року Ціла довгірпа-

На рубежі мужності

6 жовтня біля села Осіці, що у Бруслинському районі, відбулося торжество з нагоди відкриття пам'ятника на рубежі мужності військ 1-го Українського фронту на Житомирщині.

Відкрив мітинг голова Бруслинського районного Ради народних депутатів В. П. Петраський. Він відзначив, що на цій землі точною зброєю загорівся бої в 1942 році, і в 1943, коли фашисти за будівлю цієї землі хотіли оволодіти Кіевом. Більше п'яти тисяч радянських воїнів загинуло під час визволення Бруслинського району.

Слово взяла прем'єр-міністр України В. А. Масола. Близько 40 днів які бой у 1943 році, сказав він, на цьому рубежі, щоб не допустити знову фашистів у столицю України. Сьогоднішні уроčистості, відзначаючи долі Вітовій Андрійович, — давніна пам'яті тим, що не повернувся з поля бою, що прине свободу на нашу землю.

— 8 жовтня — дата, коли останній німецький солдат покинув Україну, — сказав голова обласної Ради народних депутатів А. С. Малиновський, виступочи на мітингу. — Команія п'ятнадцяти українців загинула у росії Великої Вітчизни, від далі мову Антон Станіславович. А на цьому рубежі Овруч — Коростень — Чоповичі — Малин — Радомишль — Станіце — Бруслин — Попільня ворог втратив більше 3300 тисяч, понад 60 тисяч гітлерівців знайшли тут свою могилу.

Чиновні втрати понесли і наші війська. 1269 радянських воїнів захоронені у братській могилі, що неподалік пам'ятника.

Учасники мітингу вшанували пам'ять погиблих землякою мовчання.

Біля умовної трибуни учасники бой на рубежі мужності навішили командир дивізіону піхотинця А. М. Оношкіно. — Гітлерівці не знали куди совітські, коли впровадили наші національно-визвольні війська.

Спогадами про минулі бої поділялися їх очевидці, житель села Носинівка В. Ф. Корчакінський.

Почесне право відкриття пам'ятника надалося голові обласної організації ветеранів І. В. Хірному, прем'єр-міністрів України В. А. Масолу, заступнику міністра оборони України І. І. Олійникі, голові обласної Ради А. С. Малиновському.

На пам'ятнику, що відкрився, обличчя піхотинця, танкіста і пілота.

Прозукає салют.

До стел пам'ятника лягують гірлянд і квіти. А березовою алеєю учасники мітингу (також 25 чоловік із Радомишльського району) йдуть до братської могили, де вічним сном спочивають 1269 воїнів, щоб скликати у скорботі голови і покласти квіти до могил. Священик — отець Тиборій відправив поминальну службу.

М. ДУБОВИЙ.

СВЯТКУЄ РАДОМИШЛЬ

ТЕПЛИМ, сонячним, ніби на замовлення, був день 9 жовтня. Меморіал Слави, Соборний майдан Радомишля виповнився на ту пору радомишлянами і гостями, які прибули зі щоденком, щоб урочисто відсвяткувати піввіковий ювілей визволення України від німецько-фашистських загарбників і День міста.

Певно, нема потреби в деталях переповідати ритуал мітингу-реквієму, який було проведено

з нагоди першого з названих торжеств. Зовсім недавно ми бачили такий же церемоніал з нагоди передачі естафети під девізом «Через усю Україну», однак сучаса піднесеність цього свята знову знову хвилює серце. Інакше я буту не може. Адже їдеться про пам'ять людську, про хантуг, здобуту такою дорогою шляхою... Оті 28 тисяч полеглих (18 тисяч воїнів-визволителів і 10 тисяч землян-фронтовиків) — то більше гордження мінішого населення району. Вони пішли з життя, щоб дати нам змогу трудитися і співати під мирним небом, щоб широку «одну із жовтнів» надії відзначати День міста.

Як тільки відбулися споротні мелодії мітингу-реквієму, на вічному виступі голова районного Ради О. М. Іваненко, як тільки удари митронома відличили Хвилину мовчання і відрізня салют, і до обеліску було покладено квіти і гірлянди, події перейшли на Соборний майдан. Відкриття Дня міста, голова міської Ради В. П. Кіндринук вів мову про славу

історію нашого древнього завжди молодого Радомишля, про його трударія і воїнів, про його сьогодення і майбутнє. Затим гімн «Слава Україні!» і місіонерськими стрічками, квітами було вшановано велику групу гостей свята. Серед них — копійщик голова районного комітету В. С. Бойко, народний депутат України Г. В. Сидоренко, радні прем'єр-міністра Ю. І. Збітнева, солістка Національної опери І. Т. Г. Шевченка М. М. Давиденко, заслужені вчителі України П. В. Жудра і Ю. Ф. Гарасина, генерал-лейтенант Б. М. Олінський і В. П. Остапенко, заслужений тренер України С. П. Кострицький, машинобудівники-астерії М. М. Лаврин і Г. П. Соболевський, професор С. Г. Карнаухов, будівельник Л. Ф. Савченко, заслужений лікар України Ю. Я. Галинський, заслужений інженер України В. П. Вітінський, як іножілі, які в різний час очікували міськраду, майстри спорту міжнародного класу, майстри спорту.

Згодом були кручини цілодобової благодійницької діяльності, за дотримання належного архітектурно-художнього стилю підприємством, за звання «Двор зразкового порядку і високої культури». Ці почесні відзнаки отримали А. І. Пироженко, В. С. Авраменко, Т. І. Бабенко, В. Л. Юрченко, А. А. Василенко, Л. О. Чепцова інші радомишляни.

На днів розмaitими виявили на святі міста виставки творів народних умільців, квітникарів. Красою і виніжечістю були позначені вироби з дерева І. М. Довголенка, вишнівка М. М. Білоус, Т. Ю. Ольшевської, О. М. Зязюкої, жілін В. П. Комінар, картини художників С. Ф. Короткі, А. С. Чапловської, Н. Я. Зубчика, гончарні вироби І. Е. Туроцької. А найяскінішим був конкурс малюнка на асфальті: у цьому змаганні взяли участь 56 дітей.

Коли ж до цього додати, що виставку виробів підприємства мі-

ста, добре організований лотерея, розыграхи інші конкурси (бувають такі, де змагається за те, що швидше витягне пляшку пива), коли згадати, що на міському стадіоні змагалися силами футбольисти «Червоної рутви» та «Віторії», то можна сміливо говорити про те, що свято вдалося. Аби воно було здійснене, постарались і працівники комбінату громадського харчування — хіміків буфетів ділін з різними концесіями Соборного майдану.

На зображеннях під час святкування. Фото М. Поповича.

З нагоди 50-річчя визволення України

Напередодні у районному будинку культури відбулося тематичний вечір, присвячений 50-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. У цьому взяли участь представники ветеранських організацій усіх населених пунктів району.

Після виснення книги вічної слави (її внесли ветерани війни А. І. Стріченко, С. В. Тумбусова, А. Г. Кожевников) із привітальним словом виступ-

или голова районної Ради О. М. Іваненко, Олександр Миколайович також вручив зустріч групі ветеранів війни «Пам'ятний Знак «50 років визволення України». Першими кавалерами цієї нагороди стали В. Е. Кравцов, А. Г. Кожевников, П. В. Жудра, В. С. Кравцов і П. В. Жудра поділили своїми спогадами про тижні роки Великої Вітчизняної війни, а Василь Егорович ще виконав свою улюблена пісню «В зем-

лянке».

Учасники художньої самодіяльності районного будинку культури і працівники музичної школи зробили ветеранам вівісім спрощені свята. Виступали соло, дуети, хвартети, рокальні та музичні ансамблі, хор.

Ветерани і учасники Великої Вітчизняної заслужили шану і повагу до себе, і тому, певно, так старались змістори художньої самодіяльності.

ПОПРАВКА

З вчини працівників Житомирського художньо-газетного видавництва «Помісся» у матеріалах «У районі Ради народних депутатів, на 80-й засідання 1994 року трапилася помилка. У тексті, де ядеться про присвячення мережіння управління і відділів районного виконавчого комітету, восьмий і п'ятий рядки до стис «Левіна Рудольфа Михайлівича слід читати так: «Скіратівського вчесопода Михайлова — завідувачем відділом народної освіти; Петровського Сергія Анатолійовича — завідувачем районним відділом народної освіти».

Наші інтерв'ю Заслін на шляху Холери

У зв'язку із загостреним санітарно-гігієнічною ситуацією з холерою в Україні цілком зрозуміле занепокоєння наших читачів з цього приводу. Адже історія знає чимало трагічних випадків, коли від цієї грізної хвороби пімріли цілі народи. Нині захворювання на холеру зареєстровані в Криму, Миколаївській, Херсонській, Запорізькій, Дніпропетровській, Одеській, Черкаській, Львівській, Рівненській, Кіровоградських областях та ін. На прохання редакції на дежавні питання, пов'язані із захворюванням на холеру, відповідає головний лікар райсанепідемстанції Л. ГАЛИЦЬКА.

— Лідіє Едуардіно, яка зараз ситуація із захворюванням на холеру в нашій області?

— Тривожна ситуація, зокрема в м. Житомирі, де зареєстровано один випадок холери. 14 осіб контактували з цим хворим. Щодо особи хворого, то це водій одного підприємства, який їздив на кілька днів в Миколаївську область за віномідрами.

— Які симптоми захворювання?

— Холера починається гостро: більото, бессперіний прокос, може протистояти без болю в животі, температура тіла знижена. Хворий різко виневоджується, втрачеє вагу, порушується робота серця, можливі втрати сідомості. Якщо хворому не надати своєчасну медичну допомогу, то він може померти. Тому при поширеннях симптомів необхідно звернутися до лікаря.

— Які запобіжні заходи щодо цієї хвороби?

— На жаль, таких щодо цієї хвороби не існує. Запобігання хворобі вважається залежить від самого людини. Підвищеність і насторонність, від виконанням необхідних заходів. Найчастіше інфекція холери потрапляє до організму людини з питиєм водою, продуктами харчування. Отже треба активізувати імунітет, пити чисту воду, пити чисту воду (зі свого кілька разів), не надавати своєчасну медичну допомогу, то він може померти. Тому при поширеннях симптомів необхідно звернутися до лікаря.

— Ходять чутки, що і в районі є захворювання на холеру!

— Поки що, на щастя, хворих на холеру в районах не виявлено. Підозра в нас буде, коли приїхала сім'я із Криму. У більшості дитин було частий прокос, але діти не підтверджували. Дитини захворіли на дізентерію.

Проте не виключена можливість занесення холери в наявних областей. Тому в даний час санітарно-гігієнічне відомство висловлюється підозрою на західніх пологових ділянках захворювання і розповсюдження холери в районах.

Віта розмову

Микола ГЛУЩЕНКО.

На теми моралі

Якось бінчук попросила трохи на дискотеку. І в знову задумався над дозволами нашої молоді. «На дискотеці» мені вже доводилося частково висловити свої погляди на цю проблему. Сьогодні хочеться поговорити без гумору і жартів. Варто сказати про згубний ідеал рок-музик на незміність психіку підлітків. Давайте разом подумаемо, чим характерна ця музика. Зразу ж напрашуються однозначна відповідь: вона дуже далека від спрямованого мистецтва, яке покликане підносити людину, облагороджувати її душу, окріплювати серце. Щоб дійти до такого висновку, не обов'язково мати якісь спеціальні знання. В рок-музикі вражає бідність мелодії, одноманітність ритмів, відсутність національного колориту. Пісні в стилі рок обходяться мінімальною кількістю слів, тобто відсутня емоційна глибина, широта, краса. Натомість пишуть суцільні вигуки і кількаразові, багатохвильні повтори однієї фрази чи слова. Глибина думки, почуття комплексуються несамовитим криком і громоподібним турботом оркестру, що по гучності (дешніблех) переходить між людського сприймання. Базилідно це не мінає. Академік Н. П. Бехтерєва, що займається проблемами вищої нервової системи, прямо говорить, що «рок, важкий рок, колімут мозок людини», і дає: «Дискотеки застосовують світломузику, а світло ще скільки фактор, як звуки».

На жаль, сучасне покоління молоді, яке так полюбляє гучного голосу музики (а це вже хворобливе явище), не знає і не зоче знати, що певне поєднання потужних звуків негативно впливає на роботу мозку.

На жаль, сучасне покоління молоді, яке так полюбляє гучного голосу музики (а це вже хворобливе явище), не знає і не зоче знати, що певне поєднання потужних звуків негативно впливає на роботу мозку.

Перше число журналу «З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ» не має на меті пояснювати безліч діяльності держави, в основі похідності якої лежали моральний і фінансний терор, подвійна мораль. Тут вислідлюється справедливістю історії також, якою вони були, очищена від спотворення і брехні більшовицької пропаганди. Показується справжня доля України в імперії з мис-

ку, серця, а також розпадні деякі фізіологічні функції організму.

Вини в цьому за молоддю немає. До того, що ми зараз маємо, почали йти давно. В радянській культурі утвердився безбожний стереотип: у місцях найбільшого скупчення людей обов'язково повинна була несамовита гримітна музика. Вона лукава на вулицях і бульварах, у парках, на територіях будинків відпочинку, санаторіїв, турбаз, на пляжах, у пасажирських вагонах, одне слово — скрізь. Розрахунок був простий: слухай «песни о Родині» і менш задумуйся над проблемами життя.

Пам'ятую на території турбази в м. Гагрі (Кавказ) день при дні гриміта одна і та ж, через бідні набір пластинок, музика. Пройшло десять років, а і зараз не можу спокійно сприймати неповторний голос К. Шульженко, бо тоді Бєліч раз на день на голові туристів важко падав і «Синенький платочек». До дзвону у вухах, до серцебиття в грудях. Нікії снарги не бралися до уваги. «Так положено».

Двадцять чотирі дні над головами 1500 туристів ревіли динаміки на теплоході «Адмірал Нахімов». Від шуму вентиляторів, компресорів... музики не можна було сховати ніде. Хоч у морі стрібай! Після круту, зійшовши в Одесі з теплохода, в дав слово, що більше ніколи не ступить мої ноги на богої палубу. Це було у липні, а першого вересня сталася жахлива катастрофа...

Надриваються програвачі і магнітофони на вікнах гуртувальників, а телевізори за стінами у сусідів. А під музичку на весілях можна танцювати в будь-якому куточку села. Або ще: молодий татусь в Жито-

ГРАЙ, МУЗИКО, ГРАЙ... (Б'ємо на сполох)

мирі на бульварі хотіть візитчик з немовлятком, а на грудях у нього лопається від напруги транзистор. У таний днівний спосіб поєднується «примінне з корисним».

Забавляються музикою понад усю міру водії автобусів. Не доходить до них, що дехто з пасажирів, можливо, на похорон іде або в лікарню до відмінно хворого. Якось в зробив зауваження такому меломану: «А для чого на заводі ставлять примічі? — скінчено поцікавився він. І невідомі чоловіків, що на заводі ставлять і вогнегасники, але ж ми не хапаємо за нього біз потраби. Ми вже наче поглухли від постійного навколошнього шуму».

Проте найбільшим і найріжнішим злом є все-таки рок-музика. На екранах телевізорів ми часто бачимо, як під цю музичку і спів молоді люди хорчать в конвульсіях, як дико кричать, без тямів біжать на сцену до своїх кумірів. Звуки барабана та бас-гітар, підсилені апаратуру, викликають масовий психоз. Таким чином формується груповий синдром стадності: разом співаємо і кричимо, стрибкаємо і плаємо у допоні, разом трохи спільці у залі. Обличчя учасників таких дійств стають тулими, байдужими, поведінка набуває агресивності. (Не випадково на дискотеках і концертах у містах чергують посилені наряди міліції). А на сцені у постійному мигаючому візерунку освітлення від тає корчаться виноградці. Відповідний на них і одяг, звички, гром. Що можна сказати, коли майже 50-літня А. Пугачова вискачує на сцену у міні-спідничці, а Леонтьєв кричиться у колготах із хрестом на шіт й сорочки-висупілької у вусі.

Весь цей балаган не можна назвати інакше, як оскверненням образу Божого. Про яку естетику, красу, виховання можна йти мова, коли все це від початку й до кінця носить відвратне комерційне, гендарське спрямування. Чимсь національним, самобутнім тут і не пахне. Гніюче враження спровокує тематична бідність пісень, їх ножнітевість. Все це пробуджує грубі інстинкти. Ти не менше рок-співці та рок-ансамблі всіляко підносяться, вони мають прихильників, захисників. Не випадково, коли один із нашіх вчителів сформував на мене досі враження, то серед прихильників мені «грихів» був і таїй: мояла, в несхвалювані відгукувались про А. Пугачову...

Вчені багатьох країн сьогодні констатують поглиблена деградація населення. Якщо не входити невідкладних законів, то до 2005-2010 років падіння особистості стане неінверторним. Це приведе до самознищення людської цивілізації. Не посміхайтесь скептично. До цього Адамо, і я нікого не лякою. Звичайно, відродження сприятиме не тільки те, про що в сьогодні пишу, а й соціально-економічні негаразди, важкі екологічні проблеми, алкогольізм, наркоманія і моральна вседозволеність. Але варто все-таки подумати, коли ми даемо нашим дітям гроши не дискотеку. Я свідомо не подаю списку того, що ми ще маємо там, окрім музики. То що ж робить Заборонити? Розігнати? Не в якому разі! Потрібно рішуче протистояти пухливій зарубіжній моді безмежної багатства рідної української музики, пісні, танцю.

І. МАЦАПУРА,
с. Вишнівчі.

● Більше сітки...

Літнім в кіосках «Укрдрук» з'явився перший номер журналу «З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ». Журнал, що побачив світ, покликаний висвітлювати тільки радянську історію, передусім в Україні, показувати характер, форми і методи репресій, їх підступність, жорстокість і масове тотальнє підкорювання на свої народи, насамперед на їхні інтелектуальні верстви.

Перше число журналу «З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ» не має на меті пояснювати безліч діяльності держави, в основі похідності якої лежали моральний і фінансний терор, подвійна мораль. Тут вислідлюється справедливістю історії також, якою вони були, очищена від спотворення і брехні більшовицької пропаганди. Показується справжня доля України в імперії з мис-

В тіні радянської історії

стверджують, що в СРСР не було репресій безневинних людей, що масових розстрілів, ні голodomорів. Ось тому наше видання з допомогою документів засвідчує, що фашистські «мета вправдовувати засоби» і більшовицьке — «дані будь-якою цінною» — є іншою іншою, які сторони однієї в тій ж мідлі — тоталітаризму.

Засновники журналу — Служба безпеки, Державний комітет у справах військової інформації та поліграфії і кіногородовісюдження, Головне архівне управління при Кабінеті Міністрів України та Всеукраїнська спілка краєзнавців.

Особливу увагу часопис приділяє опублікуванню матеріалів, які засновуються на маловідомих і зовсім замовчаних досі даних з архівів найвідомішого, найшикшого по-

літичного керівництва колишнього СРСР і Україн, Міністерства внутрішніх справ та Служби безпеки України.

З метою виявлення таких джерел Головна редакційна колегія науково-документальної серії книжок «Реабілітовані історії» спільно з редакцією журналу проводить наукові експедиції до відповідних державних провідних архівів Москви, Санкт-Петербурга, Харкова, Львова, Донецька, інших міст Росії та України.

Перебачаються також поїздки з подібною метою до місць розташування ГУЛАГу, державних архівів земських інших республік колишньої СРСР та інших країн Європи.

Віктор ГРИГОРЕНКО, редактор міжнародних з'ясувальних журналів «З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КГБ».

ДАНІ

ПІДПРИЄМСТВА «РАДОМИШЛЬОНОПРОМ» ПРО ПРОДАЖ ЛЬОНОТРЕСТИ ДЕРЖАВІ (на 10 жовтня 1994 р.)

Ім. Григоріна	45,4	0,83	53
«Промінь»	127,2	0,85	28,5
с. Кочерів	186,2	0,80	75
«Нолос»	465,1	1,22	83
с. Радомишль	186,5	0,53	52
«Віднадіїн»	259,3	1,46	91
«Яніра»	226,8	0,84	70
с. Заб			

ПОНЕДІЛЮК,
17 липотня
УТ-1

16.00 УТН.
16.10 Для дітей. «Ласкаво про-
паво». Альбом 16.
16.40 Менори.
17.25 «Обличчя до станиці».
17.45 «Без протоколу».

18.25 «Авангард». По спірінках
Фестивалі «Лімбас» театраль-
ний.

19.00 УТН.
19.15 «Гримаса» представлі.
20.10 «Весілля».

20.35 На добраніч, літа.
21.00 УТН.
21.40 Бізнес-інт.

22.05 Х/ф «Хікса через пів-
ніч років».

23.20 Спорттур'єр.

23.30 «Сон широкого». Тиждень
Частини 2.

00.10 УТН.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

13.52 Новини.

14.00 «Городи і нації». Х/ф.

14.52 Новини.

15.30 Концерт-бук.

15.36 Зорані години.

16.00 Зорани години (продовж.).

16.20 «Елен і хлопці».

16.52 Свят гвоздок.

17.00 Дібрані. Світло-шоу. Зо-
годині і горячій пісні РОСІЙ.

17.30 Загадка СВ.

17.45 Хто є хто. ХХ ст. 1. Се-
ти.

17.52 Новини.

18.00 Година «нікі».

18.25 «Дівчата Роза».

18.55 «Если...». Ведучий — В.

Панін.

19.40 На добраніч, літа.

20.00 Новини.

20.40 «Годи».

21.10 Зустріч для вас. О. Мас-
юкова.

21.55 Кабаре «Всі зірки».

22.52 Новини.

23.00 Шоста ревюре з Ю. Ніку-
льським. Вечір 3-й.

23.35 Акто-шоу.

23.52 Прес-експрес.

УТ-2, УТ-3

1 КАНАЛ «РОСІЯ»

15.00 Вісті.

15.20 «Му. пострижин». 11-й ча-
стин.

15.50 Там-там пісні.

16.00 Свята пісня.

16.15 Нова пісня.

17.35 Спісні-911.

18.20 Всеперемагачий пісні ві-
ровочни.

18.50 «Кіївська панорама».

19.15 Фінансові оголо.

19.30 СНІН.

20.00 Свят макарівської.

20.30 Переястра.

21.00 «Шкіца».

21.10 «Брехль. Пурпур», 4 серія.

22.10 «Ден-ТВ»—представлі.

22.30 Сіт-3.

22.40 Телогра. 5+1.

23.00 «Шкіза».

23.30 «Спрут-д». 2 серія. Част-
ин 1.

00.25 Сіт-3.

00.40 Прес-кліп.

ВІТОРОК.

16 жовтня

УТ-1

8.00 УТН.

8.10 Переястра.

8.45 Х/ф «Офіцер з проводкою».

10.30 «Доброго та злого».

11.00 Кнопроба.

12.00 УТН.

12.10 Х/ф «Океан». 1 серія.

16.00 УТН.

16.10 Для дітей. «Чудесний ост-
рів Альбіса».

16.30 Осінній канал для школи-
рів.

17.30 Док. кінофільм «Білорім

Савицький в поході віків».

18.00 Вернік.

18.30 Фільм-плюс.

19.00 УТН.

19.15 Фінансові оголо.

19.30 Міжнародний фестиваль
спеціальних нумів і танців.

20.00 «Автоморіль».

20.40 На добраніч, літа.

21.00 УТН.

21.40 «Укрпото».

22.10 «Останкіно».

22.25 літа зіблюків «Санку-
тів». Міжнародний турнір.

23.25 «Кінти-94».

00.15 УТН.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.30 «Ранок».

6.52 Новини.

7.00 «Ранок» (продовж.).

7.52 Новини.

8.00 «Вільна гобота».

8.25 «Дівчата Роза».

8.52 Новини.

9.00 «Дівчата Роза».

9.25 Скіт для оркестру.

9.52 Новини.

10.00 «Горичек і інші».

14.52 Новини.

15.00 Поділля-післуха.

15.20 Відео.

15.52 Новини.

16.00 «Літературні дім».

16.40 Селиське питання.

17.00 «Джек».

16.20 «Елен і хлопці».

16.52 Свят съюзників.

17.00 Вед.

17.30 Земля і закон.

17.45 Хто є хто. ХХ лік.

17.52 Новини.

18.00 Година «нікі».

18.25 «Дівчата Роза».

18.52 Новини.

19.00 «Дівчата Роза».

19.25 Скіт для оркестру.

19.52 Новини.

20.00 УТН.

20.40 Веселі потіхи.

20.50 Між дімами.

20.52 Новини.

21.00 «Літературні дім».

21.40 «Санкт-Петербург».

22.10 «Кінти-94».

22.25 УТН.

23.25 «Кінти-94».

00.15 УТН.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.30 «Ранок».

6.52 Новини.

7.00 «Ранок» (продовж.).

7.52 Новини.

8.00 «Вільна гобота».

8.25 «Дівчата Роза».

8.52 Новини.

9.00 «Дівчата Роза».

9.25 Скіт для оркестру.

9.52 Новини.

10.00 «Горичек і інші».

14.52 Новини.

15.00 Поділля-післуха.

15.20 Відео.

15.52 Новини.

16.00 «Літературні дім».

16.40 Селиське питання.

17.00 «Джек».

16.20 «Елен і хлопці».

16.52 Свят съюзників.

17.00 Вед.

17.30 Земля і закон.

17.45 Хто є хто. ХХ лік.

17.52 Новини.

18.00 Година «нікі».

18.25 «Дівчата Роза».

18.52 Новини.

19.00 «Темп».

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

Програма телепередач

- 15.52 Новини.
14.00 Спрятати. Перша. Документальні серіал. Фільм «—Канібалізм».
15.00 К

З-ПД ДИТЯЧОГО ПЕРА

Нам іноді дорікають, що на сторінках «Зорі Полісся» мало дописів школярів, дитичних віршів. До деякої міри це так. Однак зважмо на час і на те, що, за невеличким винятком, мовчать і вчителі. А діти самі не зважаються вчинити у світ широкий свої твори, які в них, безумовно, є. Отож, спробуємо надружити проглядання. І хай першою ластівкою тут будуть оці три дописи, що їх надіслав до редакції учень третього класу міської школи № 3 Діма Здебський. Прочитайте це замість — і перед вами постане якесь частинка дитячого життя, і як, може, позвіздите тому, як просто і мудро дитине веде мову про себе, про тих, хто її оточує, про довкілля. А ще — будемо сподіватися, що таке спілкування учнів із редакцією стане постійним.

ЛЮБІТЬ ТЕХНІКУ

Без техніки я не уявлю собі життя. Вона допомагає дома, в саду, на городі. Добре, коли розумієшся на ній. Не раз спостерігаю, як погано почиваються люди, коли не вміють попадати машину, чи трактор, чи велосипед або і простоніжний вінник. Вони мусять звертатися до когось за допомогою.

У нас дома є невеличка майстерня. Я люблю працювати в ній різними інструментами. Ми з татом пиллемо, ріжемо дерево і метал, свердлимо різні отвори, нарізаемо різьбу, зварюємо, паяємо, склеюємо камери, закручуємо гайки, виточуємо різні деталі на токарному верстаті. Бував, що я й різьї іноді зламаю, але мій тато ніколи не сваритьсь, розкаже, як заточити його.

Ми самі зробили дерев'яний верстат, електропилку для заготівлі дров, самі вміємо перемотати електронасос (от тільки потрібний дріт зараз тяжко знайти), відремонтувати велосипед чи нашу легкову машину. Сами зробили трактор, який возить урожай із городу. Тато вчить мене їздити і регулювати різні механізми. Це дуже цікаво.

Любіть техніку і ви!

ПРО САШУ

Для мене найкращий товариш — мій старший брат Саша. Я його ласкаво називаю Саньок. Він уже дорослий, повернувся із армії. Коли я дивлюсь на його русавий чуб, на мужне обличчя з високим лобом, карими очима, світлими бровами, тонким із горбинкою носом і завжди усміхненими до мака вустами, я хочу бути схожим на нього.

Ми часто боремось, кативось на мотоциклі, їздимо на риболовлю.

Побільше б у всіх таких друзів...

ОСІННІЙ ЛІС

Одного разу тато, мама, сестричка і я поїхали в ліс. Була тиха, сонячна погода. Дерева вже вкрилися червоним, жовтим та коричневим листям, але сосни були зелені. Навколо гарно і затишно. Ми почали збирати гриби. Це були сироїжки, маслюки і опеньки.

Край галівників натрапили на одиноку могилу. Біля неї росли білі, рожеві і фіолетові айстри та червона капина.

Тато розказав, що тут були великі бої. Ми мовчили постоянні біля могили, послухали словів стахі.

Гарно в лісі, коли немає вінків і ліс мирний і тихий.

Дімін ЗДЕБСЬКИЙ,

учень 3 класу міської школи № 3.

Посвідчення учасника ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС другої категорії серії А № 016497, видане на ім'я Голубійовського Станіслава Івановича, вважати недійсним.

ПАРА ЛЕБЕДИНА

Зривас вітою
по листку
Золотообод
з тополини.
А при улісі,
на ставку—
Осіння пара
лебедині.
Журло лебіді
там сурмить,
Якить лебіді
щохильничі,
На підсіні

скоро полетить
Осіння пара
лебедині.
Нам іхній бірність
не віку,
Я помисливши
з ними ліну.
Лиш бле пір'
на ставку
Зарішти пару
лебедині.
Віктор ГРИГОРЕНКО.
Фотоетюд А. Гарберчука.

Редактор М. ДУБОВИЙ

Газета виходить у середу та п'ятницю. Способ друку — офсетний. Обсяг — 1 друкованій аркуш.

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЦЬ — Радомишльська районна Рада народних депутатів, м. Радомишль, Соборний майдан, 13.

СПІВЗАСНОВНИКИ — першінна організація спільні журналистів України та трудовий колектив редакції.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 263 340 м. Радомишль, вул. 25 років Жовтня, 2. **ТЕЛЕФОННІ:** 4-20-68,

4-24-66, 4-24-63.

Житомирське кіномово-газетне видавництво «Полісся» обласного управління у справах

видавництва і поліграфії.

Сайт про реєстрацію: серія ЖКТ від 10 березня 1994 року.

Випусковий редактор — КУЗЬМЕНКОВА К. О.

Індекс 64 720. Тираж 1900

Зам. 1287

ОРЗ

(шкільна гумореска)

Петрик Омелянчик зайшов до класу відразу посередині уроку. Він повернувся панівно обличчя зі злом, але вигуки, що вже знову були несподіваними пішовки, пістріхи і горілі — всіх згадаємо хвилини твора. Голова почалася похилена, тубу губок працювала, носочок

— Но не ти, Омелянчик? — Петро Павлович дивиться на сплюмурніше лицемінне лицемінне хмінине Скорик.

— Угу... — Скорик через застору не був у школі.

— Угу... Кази-кази! — юпуково вірюється із грудей уча.

— А я заріз?

Петрик вигукує пісочини. Не-значить — твороба піструвала. Хлопець дозволив відійти до своєї парфи і відійти класу, і вчитель бачить, як він весело пішовте відмінної із своїх дружин.

За півгодину завітуючий і добрий, учителік уже сумнівається, чи правда каже Омелянчик.

— А я що не ти панікір?

— Мати казала — ОРЗ,

— ОРЗ, кажем? — переніата вчитель.

Сіно привернуло увагу: тута уроку — збрізнути. Петро Павлович швидко пригнізує ще до пічанки.

— Хти йдешіві, що панехи на ібрекітурі?

Две руки роздулися зогора. Шевченко Шевченко.

— Сільські! Це ж так присто. Панехи, збрізнути расійською. Українською зупинить гриміт ГРЗ.

За залізів парт пісочини піднімається ще одна рука. Вчитель не вірить своїм очима: відоміші хмінини тута Скорик.

Микола! Це для нас скріпка. Слухаємо тебе.

Скорик другий рік у п'ятом класі. Невеликий, худий, має жердини, які несподівано піднімаються в непримітивні простори після зашалоти для пісочин. Обмежує пісочин куртка.

— Ну, смішно! — тута відійде сіда.

— ОРЗ — це про ях не тільки про Петрика? — запитає пісочини Микола.

— Я хочеш. Микола про Омелянчика, бо він же хворів.

Це півгодину зашалотує Скорик. Коротко пісочини руки він підніде рузвуте панехи, панехи під обличчям. У сірих очах затрутий вогонь. Хмінини відриваються і однім путом вигуки.

— ОРЗ — це значить: Омелянчик Розігрує Звісівського.

Такого від Скорика не чекав никто. Розігрує, підбальорти слова.

Лектів вістяків немає, то Омелянчик відійде з головою у двері.

Вчитель заспокоює хлас і дозволяє пісочину.

Ця збрізнутика не єдине «остре респіраторне заболевання», захворювання дівчинки школи. Українською — гостре респіраторне захворювання. Скорик скаже вам, знайдете орнітолога.

надине туманення. Відоміші, «ні, міс захоре», може висліти. А про те, чи стосується це Омелянчика, хай Петрик там скаже.

Омелянчик ще пізче відійде у клас. Так, які образи, які голови, які Скорики!.. Як відоміші?

Петрик доспередується, якожій сідідентиста від пінто. Він гірчицю щукє слово — так, щоб починалися з такіх злющих літер і були смішними, занурюючи. Сім собі дивується, як пісочин проходить із пінкоткою понікти, що починаються під три діти. І не тільки.

— Я скажу. Про ОРЗ.

— Ми вже розуміємо, що це абревіатура. А від — слухаємо.

Лук зaintрінішевані на класи. Омелянчик переніконо дивиться на Скорика. Зароз весь клас побачить у ниму лиць, які не проходять грозди.

— Ти слухай. Микола, ОРЗ — це «обмежені розчинні змінності».

У класі засіда реторту. Інші спіннічено поглядами на вчителя, на Омелянчика, і Скорика.

— Омелянчик, пійде до місце, — пробивши паузу, промовив Петро Павлович. — Скорик скаже про тебе правило, а ти... Запам'ятай «обривати ровесників заборонено». ОРЗ, і відійді — не забудь запросяти заутра батьків до школи.

«Г. ГАЙГАРА.

Продаветься даний будинок (власник — член кооперативу «Вінстрійка»).

Зверніться після 17 години по телефону 8-22-22.

Мініво власний будинок з присадибною ділянкою в с. Велика Річа (0,15 га) на будинок в м. Радомишль.

Довдіх по телефону 7-53-63 (дозвонити увечері).

Продаветься гаряч по вул. Кірова.

Зверніться після 17 години за адресою: вул. Червоноармійська, 52-в, кв. 14.

ПРИВАТНІ

ОБ'ЯВИ

Згадуємо

15 жовтня нашому чоловікові, батьку, дідуся, предідусяко

КОЗЛОВСЬКОМУ Володимиру

Васильковичу (м. Радомишль)

виповнилося 67 років, але ось вже 10 років ного з нами немає.

Ніколи не відмутувавши душі, ніколи не заросте стежини до твоєї мати. Низько санілевою головою лікард, твоєю пам'яттю, яка завжди в нашіх серцях. Спочинав спокійно, рідківський. Нехай свята земля буде тобі пухом і бере же твій вічний сон.

Хто зівав того, згадував добрым словом, він до всіх був добрым.

Друженна, діти, внуки, правнучки.

Працівники міського комунального підприємства висловлюють

глибоке співчуття Ящук Галині Михайлівні з приводу тяжкої втрати — передчасної смерті чоловіка

ЯЩУКА Анатолія Володимировича.

Працівники малого ритуального підприємства «Пам'ять» глибоко співчутують художнику Ящук Галині Михайлівні, її дітям —